

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกปัจจุบันนี้การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญมาก เพราะภาษาอังกฤษมีประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาข้อมูลเพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพตลอดจนเพื่อให้เข้าใจความแตกต่างทางเศรษฐกิจ การเมือง สังคมและวัฒนธรรมในขณะที่เป็นพลเมืองโลกกับคนทั่วโลกได้ในยุคโลกาภิวัตน์ ด้วยเหตุนี้ การเรียนภาษาอังกฤษจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสมและมั่นใจมีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลางภาษาหนึ่งที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างชาติต่างๆ ทั่วโลก และได้เข้ามา มีบทบาทต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของคนไทยเสมอมาโดยเฉพาะ สถานการณ์ปัจจุบันของประเทศได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของโลกทำให้คนไทย ต้องให้ความสำคัญกับภาษาอังกฤษและจะต้องเรียนภาษาอังกฤษให้ได้ในระดับที่ผู้เรียน สามารถจะสื่อสารและใช้ภาษาอังกฤษแสวงหาความรู้อันเป็นสากลได้ (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2553, หน้า 5) ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับ ผลกระทบจากความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศข้อมูลข่าวสารจากนานา ประเทศได้เข้าสู่ประเทศไทยตลอดเวลารวดเร็วทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากขึ้น ประกอบกับประชากรส่วนใหญ่ของโลกใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นจึง เป็นความจำเป็นที่ประเทศไทยต้องพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสาร ด้วย ภาษาอังกฤษจะได้เข้าใจ และรู้จักเลือกรับสารสนเทศที่มีประโยชน์และนำไปใช้ในการ พัฒนาการเรียนรู้และการประกอบอาชีพ ตลอดจนนำภาษาอังกฤษไปใช้แสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การพัฒนาบุคลากรของชาติให้มีความรู้ภาษาอังกฤษจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาประเทศ ภาษาอังกฤษในฐานะเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลกนำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนา นักเรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศและใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าใจองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิสัยทัศน์ในการดำรงชีวิต (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551, หน้า 1) สอดคล้องกับ โปศาล กาญจนวงศ์ (2550, หน้า 13) การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมเป็นการสื่อสารของคนต่างวัฒนธรรมกันซึ่งผู้ส่งสารและผู้รับสารอาจเป็นคนในประเทศเดียวกัน พูดภาษาเดียวกัน เช่นคนไทยภาคกลาง และคนไทยภาคเหนือ คนไทยพินราบกับคนไทยภูเขา เป็นต้น หรืออาจเป็นการสื่อสารของคนที่อยู่กันคนละประเทศ ซึ่งวัฒนธรรมได้แก่ วิวัฒนาการของชีวิต การดำเนินชีวิตรวมไปถึง ขนบธรรมเนียม ประเพณี ความคิด ความเชื่อ ค่านิยมที่เป็นทั้งนามธรรมและรูปธรรม ความเป็นอยู่ซึ่งถูกใช้ และถ่ายทอดสั่งสมแก่คนในสังคมจากรุ่นหนึ่งสู่รุ่นต่อๆ มา

จากเหตุผลดังกล่าวการจัดการเรียนภาษาต่างประเทศในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 จึงมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียน ภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ สื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และเป็นการเตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. 2558 ซึ่งประชาชนในแต่ละประเทศ จะต้องติดต่อสื่อสารกันในทุกๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่น ๆ โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องการทำงานในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตร อาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The Working language of ASEAN shall be English” เมื่อเป็นเช่นนี้ในวง การศึกษาจึงมีการตื่นตัวและเตรียมพร้อมกับการก้าวสู่ประชาคมอาเซียนเป็นอย่างมาก นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความคิดเห็นอย่างกว้างขวางในการพัฒนาการใช้ ภาษาอังกฤษของเยาวชน และคนทำงานในประเทศไทยโดยมุ่งเน้นว่าพลเมืองทุกคนในประเทศต้องใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีคุณภาพ (นพพร สโรบล, 2554, หน้า 1)

ดังนั้นการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อเอื้อประโยชน์ให้กับผู้เรียน และเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน ผู้เรียนจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน การที่ผู้เรียนจะมีการใช้ทักษะทางภาษาอย่างคล่องแคล่วจะต้องได้รับการฝึกฝนเป็นอย่างดี และมีโอกาสได้ใช้ทักษะเหล่านี้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษครูผู้สอนจำต้องคำนึงถึงหลักสูตรชาติของการเรียนรู้ภาษา ในการเรียนภาษานักเรียนควรเริ่มจากทักษะการฟังก่อนแล้วจึงฝึกทักษะการพูด ส่วนทักษะการอ่าน และการเขียนเป็นขั้นตอนที่ควรฝึกหลังจากที่นักเรียนสามารถฟังและพูดได้ดีแล้ว (วันชัย วัฒนวิทย์, 2546, หน้า 13)

เอดูเคชั่น เพิร์ส (2012, p. 9) ได้ทำการวิจัยและจัดอันดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มประเทศที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จำนวน 54 ชาติ โดยการวิจัยได้สุ่มกลุ่มตัวอย่างประชากรประมาณ 1.7 ล้านคนทั่วโลก พบว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 53 รองสุดท้าย ติดกลุ่ม 5 ประเทศที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษที่ต่ำที่สุด ได้แก่ โคลอมเบีย ปานามา ซาอุดีอาระเบีย ไทย และลิเบีย นอกจากนี้สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (2556, หน้า 7) ได้ประกาศผลการทดสอบแบบทดสอบการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐานหรือ O-NET ปี 2556 ของสถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ หรือ สทศ. ผลปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมปลาย มีผู้เข้าสอบ จำนวน 77,000 กว่าคน จากคะแนนเต็มวิชาละ 100 คะแนน วิชาภาษาอังกฤษ 36.99 คะแนน คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนระดับชั้นมัธยมต้น วิชาภาษาอังกฤษ 28.71 คะแนน ซึ่งจะเห็นได้ว่าวิชาภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุดของในแต่ละระดับชั้น

สภาพการจัดเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่าส่วนใหญ่ผู้เรียนยังขาดการได้รับการพัฒนาจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่องส่งผลให้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษจากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O - NET) และระดับเขตพื้นที่การศึกษา ของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยต่ำ ดังผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O - NET) ปีการศึกษา 2556 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2556)

การที่จะสามารถสอนให้ผู้เรียนเกิดทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษจนสามารถติดต่อสื่อสาร สนทนาโต้ตอบได้อย่างคล่องแคล่วอาจเป็นเรื่องที่น่าหนักใจต่อครูผู้สอนมาก ทั้งนี้เพราะหากสภาพการณ์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยเราเป็นลักษณะที่สอน

เป็นภาษาที่สอง (Teaching English as a Second Language : TESL) นั้นหมายความว่า ประชากรต้องพูดภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันอยู่แล้วก็คงจะไม่เป็นปัญหา เพราะผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในโอกาสต่างๆ ได้มาก แต่เป็นที่ทราบกันว่าประเทศไทยเราใช้ภาษาแม่คือภาษาไทยในการติดต่อสื่อสาร ดังนั้นการสอนภาษาอังกฤษในบ้านเราจึงเป็นลักษณะของการสอนเป็นภาษาต่างประเทศ(Teaching English as a Foreign Language : TEFL) โอกาสที่นักเรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนจึงมีน้อยมาก นอกจากนี้ในช่วงเวลาว่างแล้วแทบจะไม่มีเลย นักเรียนจึงขาดโอกาสฝึกอย่างสม่ำเสมอ ทำให้ขาดทักษะในด้านการฟัง-พูดเป็นอย่างมาก (สุรศักดิ์ ปาเส, 2554, หน้า 1)

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจกรรมและสื่อเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม พบว่าการจัดกิจกรรมเป็นสิ่งสำคัญที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการฝึกทักษะการฟังและการพูด เนื่องจากกิจกรรมช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในลักษณะที่ครบวงจร เกิดแรงจูงใจในการเรียนภาษา และช่วยให้การเรียนภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ อย่างไรก็ตาม กิจกรรมที่ใช้ในการฝึกทักษะการฟังและการพูดจะเป็นไปในรูปแบบใดนั้น ขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และเนื้อหาของบทเรียนซึ่งควรสอดคล้องและใกล้เคียงกับการสื่อสารในสถานการณ์จริง และหากเป็นไปได้การเลือกเนื้อหาให้ตรงกับความสนใจและความสามารถของผู้เรียน จะเป็นอีกวิธีหนึ่งที่จะเสริมสร้างแรงจูงใจในการเข้าชั้นเรียน รวมทั้งเจตคติที่ดีต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะนำไปสู่สัมฤทธิ์ผลในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษในชีวิตจริง กิจกรรมที่สามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ได้แก่ การฝึกออกเสียง เกม บทบาทสมมติ สถานการณ์จำลอง และทัศนศึกษา การทำแบบฝึกหัด

สื่อการสอนเป็นองค์ประกอบสำคัญในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้กับผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของภาษา สื่อทัศนูปกรณ์ช่วยให้ห้องเรียนสดใส ทำให้บทเรียน น่าสนใจ ช่วยกำหนดความหมายของเนื้อหาให้ชัดเจน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเข้าใจภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น ดังนั้นเพื่อให้มีประสิทธิภาพและตอบสนองการเรียนรู้ของผู้เรียน สื่อการเรียนการสอนจึงควรมีความหลากหลาย น่าสนใจ และช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาการเรียนรู้ภาษาอย่างรวดเร็ว โดยผู้สอนต้องสามารถเลือกใช้ ปรับและจัดการใช้สื่อต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมกับ วัตถุประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่จะเรียน สื่อที่สามารถนำมาใช้ในการเสริมทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษได้นั้น ได้แก่ เพลง ภาพยนตร์และข่าวทางโทรทัศน์ โปรแกรม

คอมพิวเตอร์ช่วยสอนสำเร็จรูป และบทเรียนออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต
(อดิศา เบญจรัตน์านนท์และคณะ, 2552, หน้า 174-175)

วี โก อินเตอร์ (2013, p. 12) ได้บอกถึงเทคนิคในการเรียนภาษาอังกฤษให้เก่ง ง่าย ๆ คือ เริ่มจากการหัดฟังก่อน เพราะการฟังเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุดของการ ฟัง ฟังทักษะทางภาษาแหล่งของการฟังภาษาอังกฤษมีอยู่มากมาย ตัวอย่างที่สำคัญและ เกิดประโยชน์สูงสุดเช่น เพลงภาษาอังกฤษ ภาพยนตร์ภาษาอังกฤษ (ในช่วงแรกอาจจะเปิด ซับไตเติ้ลไปด้วย) และข่าวภาษาอังกฤษ ทั้ง 3 วิธีนี้จะช่วยได้เป็นอย่างมาก ให้เรารู้ถึง โครงสร้างประโยค การออกเสียงคำต่างๆ ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจในการพูดมากขึ้น และ สามารถนำไปใช้ในการสนทนาจริงได้เป็นอย่างดี โดยต้องเน้นฝึกให้ถึงขั้นที่ว่าฟังเข้าใจเกือบ ทุกประโยค ซึ่งการเรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีง่ายๆ นี้ อาจจะต้องใช้เวลา เพราะเป็นการฝึก เลียนแบบธรรมชาติ ด้วยการ ฟัง ก่อน และจะเริ่มหัดพูด อ่าน เขียนในภายหลัง เริ่มไปที่ละ อย่าง ที่สำคัญ คือไม่ควรจะเริ่มที่ขั้นตอนยากๆ อย่างการเขียน หรือการอ่าน หรือการ ท่องจำคำศัพท์ เนื่องจากการเรียนภาษาควรจะเรียนเป็นประโยค เรียนให้ใช้เป็น ไม่ใช่เรียน เป็นคำๆ หรือเรียนให้เขียนเป็น เหมือนที่หลายโรงเรียนมักจะสอนให้ท่องศัพท์ก่อน แต่ สุดท้ายก็เอามาพูดเป็นประโยคไม่ได้

เมื่อพิจารณาจากประการที่สอนภาษาอังกฤษของผู้วิจัยเองนั้นพบว่านักเรียนที่ เรียนภาษาอังกฤษมีการเริ่มเรียนมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนมาถึงในระดับมัธยมศึกษา ที่ผู้วิจัยได้ทำการสอนนั้นนักเรียนยังมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ต่ำมาก นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษทุกทักษะไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน นอกจากนี้ จากการรายงานผลการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่วมไหมวิทยา พบว่า ผลการทดลองระดับชาติ O-Net วิชาภาษาอังกฤษ ปี 2557 ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ร้อยละ 10 และในรายวิชา ภาษาอังกฤษในภาพรวมของปีการศึกษา 2557 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับต่ำซึ่งต้องปรับปรุงและแก้ไข จากสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจใช้กระบวนการวิจัยเพื่อแก้ปัญหาทักษะในการฟัง- พูด โดยการนำภาพยนตร์มาเป็นสื่อการเรียนการสอน เนื่องจากภาพยนตร์มุ่งพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างตรงจุดมุ่งหมายเพราะภาพยนตร์ช่วยเชื่อมโยง การเห็นภาพ ลักษณะเคลื่อนไหวกับเสียงบรรยายประกอบด้วยการใช้ประสาทสัมผัสรับรู้ถึงอย่างทั้งจาก การได้เห็น และการได้ยินในขณะเดียวกัน ดังงานวิจัยของ Donley (2000) ได้นำภาพยนตร์

มาใช้ในการสอนเพื่อพัฒนาความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทำให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้น และรัชดาวรรณ คงสัจย์ (2555, หน้า 39) ได้ใช้ภาพยนตร์การ์ตูนภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการสอน 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน ออกเสียง และการเขียน และเพื่อสร้างตัวอย่างบทเรียนภาษาอังกฤษจากภาพยนตร์การ์ตูนภาษาอังกฤษ พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากความสำคัญที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเห็นว่าการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์จะช่วยให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนร่มไทรวิทยา มีความสามารถในการฟังและพูด ภาษาอังกฤษที่ดีขึ้น และได้เรียนรู้การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมที่หลากหลายที่เกิดขึ้นจากการได้ดูคลิปภาพยนตร์ที่นำมาเป็นสื่อในการเรียน

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดคำถามการวิจัย ไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 หรือไม่
2. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์สูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์อยู่ในระดับใด

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์

3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์

สมมติฐานของการวิจัย

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์สูงกว่าก่อนเรียน

3. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์อยู่ในระดับมากที่สุด

ความสำคัญของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางแก่ครูผู้สอนและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในรูปแบบที่ทันสมัยขึ้น

3. เพื่อเป็นแนวทางในการทำวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการฟังและพูด ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนอำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย

1) โรงเรียนกุดบากพัฒนศึกษา จำนวน 77 คน 2) โรงเรียนร่มไทรวิทยาจำนวน 25 คน 2 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียน 102 คน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนร่มไทรวิทยา ตำบลนาม่อง อำเภอกุดบาก จังหวัดสกลนคร จำนวน 25 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มตัวอย่างแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) เนื่องจากนักเรียนที่เป็นประชากรนั้นได้มีการแยกห้องเรียน และแต่ละห้องเรียนนั้นก็มีการคละนักเรียนที่มีความสามารถ เก่ง กลาง และอ่อน อยู่ในแต่ละห้อง และผู้วิจัยก็ได้สุ่มได้เป็นกลุ่มตัวอย่างนี้

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์

2.2 ตัวแปรตาม คือ

2.2.1 ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์

2.2.2 ความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์

2.2.3 เจตคติของนักเรียนหลังเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์

3. เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย

เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ โดยมีเนื้อหาสาระที่นักเรียนต้องนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในเรื่องภาษาและวัฒนธรรม และภาษาด้วยความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก นอกจากนี้เนื้อหาสาระเป็นข้อมูลมีจำนวนทั้งหมด 6 ชุด เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษ ใช้เวลาในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนหน่วยการเรียนรู้ละ 3 ชั่วโมง ซึ่งสามารถแบ่งเนื้อหาแต่ละหน่วยการเรียนรู้ตามแผนการจัดการเรียนรู้ได้ดังนี้

3.1 เรื่อง This Means War

3.2 เรื่อง Marigold Hotel

3.3 เรื่อง We Bought a Zoo

3.4 เรื่อง Yogi Bear

3.5 เรื่อง Penelope

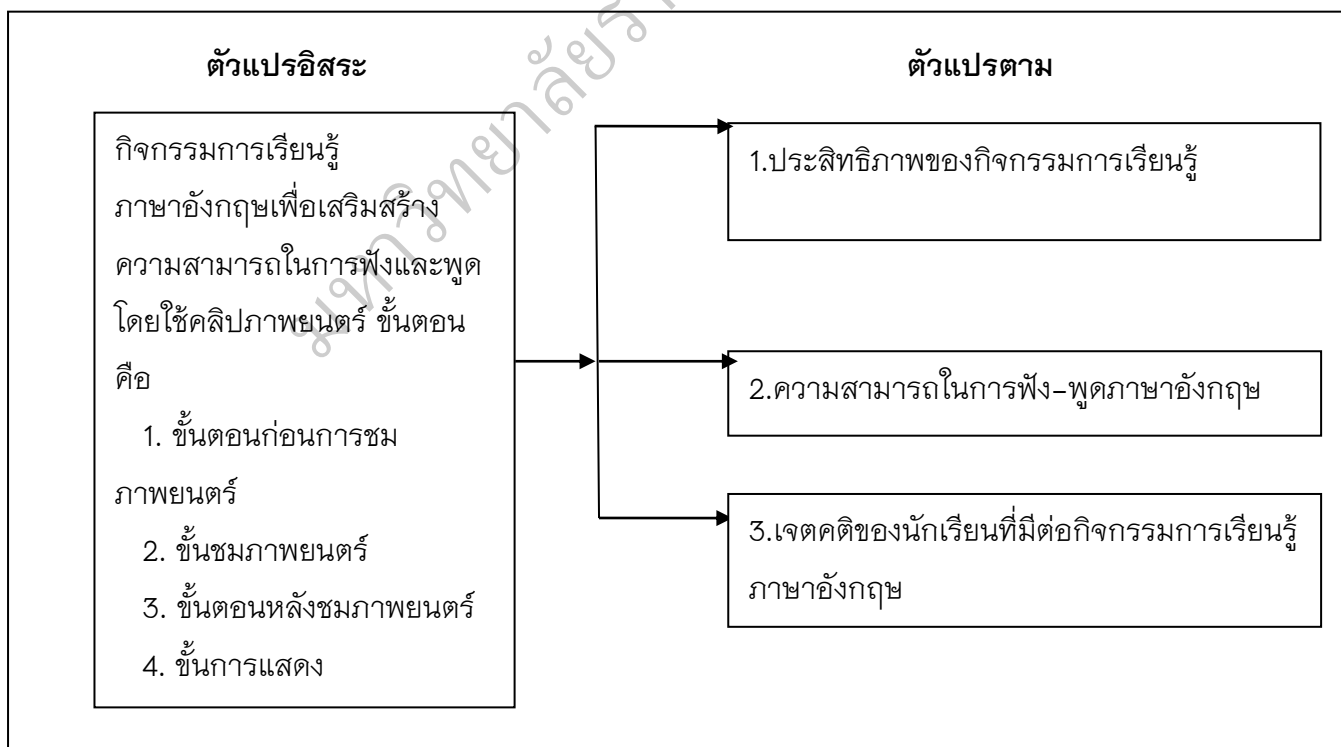
3.6 เรื่อง Red Riding Hood

4. ระยะเวลาในการวิจัย

ทำการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 โดยใช้เวลาในการทดลองรวมทั้งสิ้น 18 ชั่วโมง ไม่รวมการทดสอบก่อนและหลังเรียน จำนวน 2 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ครั้งนี้ ผู้วิจัยนำเสนอกรอบแนวคิดดังภาพประกอบ 1 ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิตยสารศัพท์เฉพาะ

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นิตยสารศัพท์เฉพาะไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ หมายถึง กระบวนการ จัดการเรียนรู้เพื่อเพิ่มทักษะสัมพันธ์ของความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์โดยมีขั้นตอนดังนี้ กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนชมภาพยนตร์แล้วให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมติที่นักเรียนเป็นผู้แสดงบทบาท โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงโดยผนวกเข้ากับการแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิดและความสร้างสรรค์ของนักเรียน แล้วนำเอาการแสดงออกของนักศึกษาทั้งทางด้านความรู้ ความคิด ความรู้สึก และพฤติกรรมที่สังเกตพบมาเป็นข้อมูลในการอภิปราย เพื่อให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การใช้ภาพยนตร์ประกอบการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นตอนก่อนการชมภาพยนตร์ ขั้นชมภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังชมภาพยนตร์ ขั้นการแสดง และขั้นประเมินผลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ประกอบด้วย

1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน ใช้เวลา 18 ชั่วโมง

1.2 สื่อที่ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน ได้แก่ แถบประโยค

ใบงาน แบบทดสอบ และคลิปภาพยนตร์ที่พากย์ภาษาอังกฤษที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับเนื้อหาที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันของผู้วิจัยนำมาจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

2. ความสามารถในการฟังและพูด หมายถึง ความสามารถของผู้เรียนในการฟังและพูดคำ ประโยค หรือข้อความ เพื่อพูดโต้ตอบกับผู้อื่นในสถานการณ์ต่างๆ จากการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังและพูดโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ซึ่งพิจารณาจากการทำคะแนนแบบทดสอบความสามารถในการฟังและพูด ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ประสิทธิภาพของกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ หมายถึง ประสิทธิภาพกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ ที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 75/75 (E_1/E_2) ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก E_1 หมายถึง คะแนนเฉลี่ยโดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากแบบทดสอบย่อยระหว่างเรียน ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการ

75 ตัวหลัง E₂ หมายถึง คะแนนเฉลี่ยโดยคิดเป็นร้อยละของคะแนนที่นักเรียนทำได้จากการทำแบบทดสอบความสามารถในการฟังและพูดภาษาอังกฤษหลังเรียน ถือเป็นประสิทธิภาพของผลลัพธ์

4. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้คลิปภาพยนตร์ หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อภารกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้คลิปภาพยนตร์หลังจากได้เรียนรู้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในทางที่ชอบ ไม่ชอบ พอใจ ไม่พอใจ ที่เป็นพฤติกรรมไปได้ทั้งความรู้สึกทางบวก และความรู้สึกทางลบ โดยวัดได้จากแบบวัดเจตคติที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

5. ศิลปะภาพยนตร์ หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนชมคลิปภาพยนตร์แล้วให้นักเรียนทำกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างความสามารถการฟังและพูดภาษาอังกฤษและสามารถแสดงบทบาทสมมติที่มีนักเรียนเป็นผู้แสดงบทบาท โดยให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในการแสดงโดยผนวกเข้ากับการแสดงออกตามความรู้สึกนึกคิด และความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน พร้อมเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์การใช้ศิลปะภาพยนตร์ประกอบการสอน ประกอบด้วย 5 ขั้นตอน เริ่มจากขั้นตอนก่อนการชมภาพยนตร์ ขั้นตอนชมภาพยนตร์ ขั้นตอนหลังชมภาพยนตร์ ขั้นตอนการแสดง และขั้นประเมินผลในการจัดกิจกรรม